Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

te subtractum. illum cui nomen retices maris ti
muisse discrimina. et naufragiorum minasse con
silium. Quæ cum ita sint. satis mirari nequeo
quomodo ipsa epistola et rome et multa alia plerisque habe
ri dicatur. et ad me solum non pervenerit cum solu
missa. præsertim cum idem fratrem sisinnium inter
ceteros tractatus tuos diverterit. eamque non in af
frica. non apud te. sed in insula andrie ante
hoc ferme quinquennium repperisse. De ami
cicia omnis tollenda est suspicio. et sic cum
amico quasi cum alter loquendum. Non
nulli familiares mei et vasa xpi quæ hie
rosolimis et in sceis locis pmagna copia est.
suggerebant non simplici animo ate factum
sed laudem atque tumusculos et gloriam ppli re
quirentem ut de nobis crescerem. ut multi
cognoscerent te provocare. me timere. te
scribere ut doctum. me tacere ut imperitum.
et tandem reppisse qui garrulitati meæ mo
dum imponeret. Ego autem ut simpliciter
fatear dignitati tuæ. primum idcirco respon
dere nolui. quia tuam liquido epistolam non
credebam. nec ut vulgi de quibusdam puer
bium est. lectum melle gladium. Deinde
cavebam illud. ne epo communionis meæ iu
derer. precari respondere. et aliqua in rep
hendentis epla reprehendere. præsertim cum
quædam in illa heretica indicarem. Ad
extremum ne tui vere expostulares. et dice
res. quod enim epistolam meam viderasque
tibi manum subscriptione signa deprehende
ras. ut tam facile amicum lederes. et alter
malleiam in meam verteres contumeliam.
Igitur ut ante iam scripsi. aut mitte eandem
epistolam tua subscriptam manu. aut serene la
trantem incella lacessere desine. Sin
autem tuam vis ut exercere ut ostendere doctrinam.
quære iuvenes et disertos et nobiles. quorum
rome dicunt esse quamplurimum. qui possint et
audeant tecum congredi. et in disputatione
scarum scripturarum cum epo vigium ducere.
Ego quondam miles. nunc veteranus. et alio
et tuas debeo laudare victorias. non ipse rursus
dimicare effeto corpore. nec cum me freqenter
ad scribendum compulerit. illud recordor hys
torie. quod hannibalem iuvenilitem exultantem.
quinto maximum paciencia fregerit. Omnia fert
etas. animum quoque. sepe ego longos Cantando
puerum memini me condere soles. Hunc
obliti in tot carmina. nox quoque meri iam fugit.
Et ut magis de scripturis scis loquar. ber
hellai galadriides regis dd bnficia. omnesque
delicias iuvenis delegans filio. ostendit
hyeronimum senectutem appetere non debere. nec oblata
suscipere. Quod autem iuras te adversum me non
scripsisse librum. neque romam misisse quem non
scripseris. sed si forte aliqua in tuis scriptis rep
piant quæ ameo sensu discrepent. non me ate
lesum sed ate scriptum quod ate rectum videbatur.
quæso ut me patienter audias. Non scripsisti libri.
et quomodo in reprehensionis ate meæ pallos scripta
delata sunt. Cur hic italia. quod tu non scripsisti.
Qua ratione poscis ut rescribam. ad ea quæ
scripsisse te negas. Hectam hebes sum. ut
si diversa senseris. me lesum putem. Sed si mea
communi dicta reprehendas. et rationem scriptorum
expetas. et quæ scripserim emendare cupellas.
et palidoniam procesque et oculos in reddas. in
hoc lectori amicicia. in hoc necessitudinis
iura violantur. Hec videamus pueriliter certa
re. et fautoribus invicem ut detractoribus nris
tribuere materiam contendendi. hyeronimo.

62